

C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-313/2025
Sângerei
1-23104662-03-1a-21052025
Clevada

Judecătoria Bălți, sediul
Judecător: Adrian

D E C I Z I E În numele Legii

11 decembrie 2025
mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componență:

Președintele completului, judecătorul:	Ghenadie
Liulca	
Judecătorii:	Aurelia Andronache și Ludmila
Iarmaliuc	
Grefier	Maria
Baciu	
Cu participarea:	
Procurorului	Valentina
Gavdiuc	
Avocatului	Dumitru
Dulgher	

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Nacu Mihail *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în sat. *****, raionul Sângerei, studii medii specialitate, supus serviciului militar, necăsătorit, nu este angajat în câmpul muncii, anterior nejudecat, cetățean al R. Moldova;

- în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3), art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal,-

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 20.07.2023 - 25.04.2025;

În instanța de apel: 21.05.2025 - 11.12.2025.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025, *Nacu Mihail*, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa după cum urmează:

- pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore cu anularea de dreptul de a conduce mijloace de transport;

- pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni a calcula unei zile de închisoare 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Nacu Mihail i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 1 lună, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei închisorii, stabilindu-i lui Nacu Mihail o perioadă de probătijune de 2 (doi) ani, dacă condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor perioadei de probătijune, va îndreptăți increderea ce i s-a acordat.

S-a obligat Nacu Mihail ca în perioada de probătijune să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Nacu Mihail a fost menținută măsura procesuală de constrângere „obligarea de a se prezenta instanței”.

S-a încasat de la Nacu Mihail, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 2100 (două mii una sută) lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare.

Corpul delict: permisul de conducere românesc cu numărul ***** eliberat pe numele lui Nacu Mihail, în temeiul art.162 alin.(1) pct.2) și 3) CPP, urmează a se nimici la rămânerea sentinței definitive.

La intrarea sentinței în vigoare, copia acesteia urmează a fi remisă în adresa IP „Agenției Servicii Publice” în vederea executării acesteia în partea anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

Controlul executării pedepsei urmează a fi asigurat de Biroul de Probațiune Sângerei.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, **Nacu Mihail**, la 18 iunie 2023, în jurul orelor 02:00, fiind documentat cu permis de conducere nr. *****, emis la 21.07.2021, cu dreptul de a conduce vehicule din categoriile „B, B1”, fapt confirmat prin informația parvenită de la „ASP Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția documentare conducători auto” din 28.06.2023, a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes C220”, cu n/î ***** (Franța) și a condus mijlocul de transport menționat supra pe traseul R-6 în apropierea sat. Copăceni, raionul Sîngerei, unde a fost stopat de către colaboratorii INSP.

În cadrul documentării, în baza suspecții precum că Nacu Mihail conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, fiind suspectat în consumul de băuturi alcoolice, și preîntâmpinat de răspunderea penală pe care o poartă pentru refuzul testării alcoolscopice și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate, contrar prevederilor pct. 11) lit. j) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 care prevede că, *conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar, la solicitarea colaboratorilor de poliție de a fi supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager”*, acesta a refuzat categoric, nesupunându-se cerințelor legale a polițiștilor. Ca rezultat, fiind transportat la Spitalul raional Sîngerei pentru prelevarea probelor biologice, unde ultimul la fel a refuzat de a preleva probe biologice și de a se semna, fapt confirmat prin procesului verbal nr. 69 din 18.06.2023 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Nacu Mihail îintrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal (în vigoare până la modificările din 07.09.2024) - *refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*.

Tot el, având motivul de a circula ilegal pe teritoriul României și scopul de a-și perfecta permisul de conducere a României fals, într-o perioada nedeterminată de timp, intenționat, având înțelegere prealabilă cu alte persoane, neidentificate la moment de către organul de urmărire penală și în circumstanțele necunoscute, au confectionat documentul oficial fals, și anume, permisul de conducere a României cu seria *****, eliberat la 26.04.2018, CNP *****, pe numele său, cu valabilitatea 26.04.2018 - 26.04.2028, documentat oficial fals pe care l-a deținut ilegal până la 18.06.2023.

La 18.06.2023, aproximativ pe la orele 02:00, Nacu Mihail, conducând mijlocul de transport de model „Mercedes C220”, cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul R-6, în apropiere s. Copăceni, raionul Sîngerei, a fost stopat de către colaboratorii SEMS al INSP al IGP, *****, aflat în exercițiul funcțiunii, care suspectându-l pe Nacu Mihail, de întrebuințarea băuturilor alcoolice, a solicitat prezentarea documentelor, ce se acordă dreptul de a conduce mijlocul de transport.

Tot atunci, Nacu Mihail a prezentat colaboratorilor de poliție SEMS al INSP al IGP, documentul oficial fals și anume, permisul de conducere a României cu seria *****, eliberat la 26.04.2018, CNP *****, pe numele ultimului, obținut prin metode ilegale menționate supra.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-508 din 17.07.2023, permisul de conducere a României cu seria și nr. *****, eliberat la 26.04.2018, valabilitatea 26.04.2018 - 26.04.2028, eliberat pe numele Nacu Mihail, este confectionat din policarbonat, laminat bilateral, cu ajutorul imprimantei InkJet Color este realizat a plasei de fond, imaginii titularului, imaginii secundare a titularului, seriei, numărului, rubricilor și textelor nu corespunde metodei de confectionare a blanchetei permisului de conducere autentice al României.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Nacu Mihail intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal - *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, acțiuni – săvârșite de două sau mai multe persoane.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail în termen a contestat cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nacu Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (3) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și

cu aplicarea art. 79 CP, fără anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport; recalificarea acțiunilor lui Nacu Mihail din prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în prevederile art. 361 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale. În baza art. 84 alin. (3) Cod penal pedepsele date să fie executate de sine stătător.

În motivarea apelului s-a invocat, că în cadrul ședinței judiciare inculpatul Nacu Mihail vina în infracțiunile incriminate a recunoscut parțial. Astfel, în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal a recunoscut vina integral și anume că, la 18 iunie 2023, în jurul orelor 01:00, se deplasa din sat. *****, raionul Sîngerei spre sat. Chișcăreni. Fiind în sat. Copăceni, a fost stopat de trei echipaje de poliție și i-au fost verificate actele. Fiind întrebat dacă trece testul „Drager”, inițial a acceptat. Însă, colaboratorii din al doilea echipaj au conectat telefoanele mobile pentru a filma, iar el i-a întrebat pentru ce atâtea filmări. Un colaborator a dat un sunet unui angajat din cadrul IP Sîngerei, după ce s-a întors la alt colaborator și a spus printr-un cuvânt necenzurat să fie „tochit”. Apoi, au sunat la un alt echipaj aflat în mun. Bălți și au venit Galusco Mihail și Cebotari Veaceslav. Apoi, a plecat la spital din or. Sângerei, unde a refuzat prelevarea probelor biologice și testarea cu „Drager”. A mai concretizat, că în cadrul controlului a prezentat permis românesc pe care anterior îl mai folosise. A mai explicat că nu cunoaște că permisul de conducere românesc era fals și la momentul stopării avea permis moldovenesc dar nu era cu el.

Referitor la acuzația adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a explicat că vina o recunoaște parțial și la acest fapt explică că, în februarie 2018 era la studii și într-o noapte se afla într-un club de noapte, unde s-a cunoscut cu un român pe nume Dan. În timp ce discuta cu acesta, i-a comunicat că este o ofertă de a face permise românești pentru moldoveni, totul fiind oficial și nu va avea careva probleme. A spus că-l costă tot 1600 euro. Peste o săptămână s-au întâlnit și i-a dat 700 euro, după care i-a mai dat 700 euro și mai apoi restul i-a dat în rate. Permisul de conducere la fel i-a fost înmânat în clubul de noapte peste aproximativ 2 luni. A mai explicat că, dacă cunoștea că permisul de conducere este fals nu dădea pe acesta 1600 euro. A mai explicat, că nu mai ține legătura cu acea persoană. A mai concretizat, că recunoaște parțial vina că a folosit permis fals dar nu că la falsificat.

Astfel, se conchide că inculpatul Nacu Mihail pe epizodul în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal și-a recunoscut integral vina, apelul său fiind depus, doar referitor la mărimea pedepsei, solicitând prin prisma art. 79 Cod penal, să nu-i fie aplicată pedeapsa cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport, ținând cont că și-a recunoscut vina complet, s-a căit de cele comise, anterior nu este condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidență la medical narcolog sau psihiatru, pentru prima data a comis o infracțiune ușoară.

Subsecvent, cu referire la epizodul în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, noțiunea „*de două sau mai multe persoane*”, s-a reiterat că inculpatul și-a recunoscut parțial vina și anume deținerea și folosirea documentului oficial fals, faptă prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal și nu recunoaște participația la confectionare de două sau mai multe persoane, deoarece a fost victimă unei escrocherii din partea unui cetățean român care la dus în eroare și l-a deposedat de 1600 euro, încredințându-l că permisul de conducere român este unul veritabil.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail, a pledat pentru admiterea apelului inculpatului, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025 și pronunțarea unei noi hotărârii, prin care Nacu Mihail să fie liberat de răspundere penală pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție, iar pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, invocând că inculpatul recunoaște doar faptul păstrării și utilizării actului fals, dar nu și elementul fabricării acestuia, în situația în care ultimul nu a cunoscut că permisul de conducere este fals.

În ședința instanței de apel, inculpatul Nacu Mihail a susținut poziția apărării și a pledat pentru adoptarea unei decizii de recalificare a acțiunilor sale din prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în art. 361 alin. (1) Cod penal.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc, a pledat pentru admiterea apelului, din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii privind dispunerea liberării inculpatului de pe deapsă penală pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție, iar în rest sentința primei instanțe urmează a fi menținută fără modificării, considerând că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la fel și pe deapsa stabilită a fost corect individualizată.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură

penală, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din cele ce urmează:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătoarești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens, Colegiul penal statuează că apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, încrucișând odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total,

inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de îvinuire a lui Nacu Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264¹ alin. (3) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motiv că inculpatul pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal și-a recunoscut integral vina, iar pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și-a recunoscut parțial vina, doar în latura detinerii și folosirii documentelor oficiale false, fără a recunoaște faptul săvârșirii infracțiunii de două sau mai multe persoane, solicitând în acest sens recalificarea acțiunilor sale în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cu titlu terțio, Colegiul penal remarcă, că **Nacu Mihail, fiind audiat în instanța de fond**, prin expunerea factologică, referitor la incriminarea în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal a declarat că își recunoaște vina integral. A menționat, că la 18.06.2023, în jurul orelor 01:00, se deplasa din sat. *****, raionul Sîngerei, spre sat. Chișcăreni. Fiind în sat. Copăceni, a fost stopat de trei echipașe de poliție, fiind verificate actele. Fiind întrebăt dacă trece testul „Drager” inițial a acceptat. Însă, în acest timp, colaboratorii din al doilea echipaj au conectat telefoanele mobile pentru a filma, el întrebându-o pentru ce atâtea filmări. Un colaborator a dat un sunet unui angajat din cadrul IP Sîngerei, după ce s-a întors la alt colaborator și a spus printr-un cuvânt necenzurat să fie „tochit”. Apoi au sunat la un alt echipaj, aflat în mun. Bălți, și au venit Galușco Mihail și Cebotari Veaceslav. Apoi a plecat la spital or. Sângerei, unde a refuzat și prelevarea probelor biologice și testul „Drag”. A mai concretizat, că în cadrul controlului a prezentat permis românesc pe care anterior îl mai folosise. A mai explicat, că nu cunoștea că permisul românesc era fals și la momentul stopării avea permis moldovenesc dar nu era cu el.

Referitor la acuzația adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a explicat că vina o recunoaște parțial. A menționat, că în februarie 2018, era la studii și într-o noapte se afla într-un club de noapte, unde s-a cunoscut cu un român pe nume Dan. În timp ce discuta cu acesta, i-a comunicat că este o ofertă de a face permise românești pentru moldoveni, totul fiind oficial și nu va avea careva probleme. I-a comunicat că totul va costa 1 600 euro. Peste o săptămână s-au întâlnit și i-a dat 700 euro, după care i-a mai dat 700 euro, și mai apoi restul i-a dat în rate. Permisul de conducere la fel i-a fost înmânat în clubul de noapte peste aproximativ 2 luni. A mai explicat, că dacă cunoștea că permisul de conducere este fals nu dădea pe acesta 1 600 euro. Nu mai ține legătura cu acea persoană. Recunoaște parțial vina, doar că a folosit permis fals, dar nu că l-a falsificat.

Notabil este și faptul că sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de avocatul Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail, pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal doar în latura individualizării pedepsei, solicitând înlăturarea

în privința inculpatului a pedepsei complementare obligatorii anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, prin prisma prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, iar pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie dispusă recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

Ulterior, în fața instanței de apel, avocatul Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail și-a concretizat cerințele din apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărârii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în privința lui Nacu Mihail pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal datorită intervenirii termenului de prescripție, iar pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal să fie dispusă recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale.

În ce privește solicitarea apelantului privind recalificarea acțiunilor inculpatului Nacu Mihail din art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în prevederile art. 361 alin. (1) Cod penal, Colegiul penală reține următoarele:

Reieșind din textul apelului înaintat de avocatul Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail, Colegiul penal notează că principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu.

Astfel, în speță, problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Nacu Mihail a semnelor calitative a infracțiunii prevăzute art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, aşa cum au fost incriminate prin rechizitoriu.

Tot la acest capitol, Colegiul penal relevă faptul că încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecății determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sanctionează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

Prin sintagma de „*încadrare juridică a acțiunilor inculpatului*” se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele compoziției infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează expres și în art. 113 Cod penal.

Componența de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale compoziției de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Semnul componenței de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componenței de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

Subsecvent Colegiul statuează că, la soluționarea fondului cauzei, prima instanță urmează să se ghideze de limitele prescrise de art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind obligată să cerceteze minuțios probatorul administrat numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu.

Generalizând, Colegiul penal conchide că, descrierea faptei în actul de învinuire și încadrarea juridică a acesteia joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană. Or, obiectul cercetării instanței de judecată îl constituie nemijlocit actul de sesizare a acesteia, unde este descrisă amănuntită învinuirea coroborată cu probatorul administrat întru dovedirea acesteia, instanța urmând a cerceta probele și a se expune dacă vinovăția persoanei diferite justiției a fost demonstrată în sensul descris în rechizitoriu.

Din atare considerente, baza factologică descrisă în rechizitoriu și încadrarea acesteia într-o normă penală concretă urmează a fi minuțios analizată de instanțele de fond, pentru a se putea afirma că echitatea procesului a fost respectată.

Ca urmare a celor relatate supra, Colegiul penal efectuând o sinteză a cadrului normativ și a practicii unitare a Curții Supreme de Justiție pe această categorii de infracțiunii, constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că acțiunile inculpatului Nacu Mihail atât de organul de urmărire penală, precum și de instanță inferioară corect au fost încadrate în baza prevederilor art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu semnele calitative: *deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, acțiuni – săvârșite de două sau mai multe persoane.*

În fortificarea soluției date, Colegiul penal evidențiază că săvârșirea infracțiunii de „*două sau mai multe persoane*”, ca o circumstanță agravantă, poate fi incriminată persoanelor trase la răspundere penală doar în cazul în care, două sau mai multe persoane, săvârșesc aceeași faptă, dar nu când aceste persoane săvârșesc fapte diferite.

Autorul infracțiunii este persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală. În raport cu ceilalți participanți, autorul se deosebește prin caracterul său esențial și necesar, contribuția căruia constând tocmai în

săvârșirea acțiunii sau inacțiunii, care constituie latura obiectivă a infracțiunii. Autoratul poate exista de sine stătător, fiind că fapta prevăzută de legea penală poate fi săvârșită fără să fie necesare alte contribuții. Când autorul a săvârșit infracțiunea împreună cu alți participanți, contribuția acestuia se caracterizează prin faptul că a realizat în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală. Coautori sunt persoanele care au cooperat ocazional și în baza unei legături subiective cu acțiuni de executare, la comiterea în comun a aceleiași fapte prevăzute de legea penală. În caz de coautorat, unul din coautori ***poate realiza numai o parte a acțiunii infracționale***, iar altul – ***cealaltă parte a ei***, și în acțiunile fiecărui va fi o infracțiune consumată sub formă de coautorat.

Pentru existența coautoratului trebuie să se constate că cel puțin doi participanți la infracțiune au săvârșit în mod nemijlocit fapta infracțională. În cazul infracțiunilor la care se prevede în conținutul lor legal un anumit mobil sau scop, trebuie ca fiecare coautor să acționeze datorită acestui mobil și să urmărească acest scop, nu numai unul dintre ei, dar toți făptuitorii trebuie să îndeplinească această cerință legală.

Dacă legătura subiectivă se realizează ulterior consumării infracțiunii, nu mai există coautorat, precum și dacă fiecare inculpat acționează independent și în momente diferite.

Tot aici, urmează a se evidenția că infracțiunea analizată are o componentă formală și se consumă din momentul săvârșirii tuturor sau cel puțin a unei acțiuni indicate în dispoziția art.361 alin.(1) Cod penal.

Astfel, în virtutea celor expuse, Colegiul penal se afiliază poziției organului de urmărire penală și instanței judecătoarești privind prezența în acțiunile lui Nacu Mihail a calificativul prevăzut la alin. (2) lit. b) art. 361 Cod penal – „*săvârșit de două persoane*”, deoarece în spătă s-a constatat indubitabil faptul că Nacu Mihail având intenția de a-și perfecta un permis de conducere românesc, prin eludarea procedurii legale, fiind la studii în România, în februarie 2018, în una din serii fiind într-un club de noapte, a făcut cunoștință cu un român pe nume Dan, care în cadrul discuției, i-a comunicat că-l poate ajuta să obțină un permis de conducere în schimbul sumei de 1 600 euro. Fiind de acord, a transmis un avans de 700 euro, iar peste aproximativ 2 luni, fiind în același local, i-a transmis permisul de conducere, iar el a achitat restul banilor. Astfel, se stabilește prezența cooperării cu intenția a cel puțin două persoane în vederea realizării activității infracționale care întregesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 361 Cod penal.

În această optică, Colegiul penal notează că reieșind din ambianța comiterii infracțiunii, specificul infracțiunii și comportamentul inculpatului în timpul și după comiterea acesteia, indică la faptul cert conform căruia inculpatul cunoștea cu certitudine că permisul de conducere este unul fals și în mod intenționat la

deținut și folosit, prezentându-l la 18.06.2023 spre control colaboratorilor de poliție.

Afirmațiile apărării, precum că inculpatul Nacu Mihail nu cunoștea că permisul de conducere este unul fals, mizând pe autenticitatea acestuia, Colegiul penal le apreciază ca fiind o versiune de apărare, or, numai faptul că astfel de servicii se fac doar pentru moldovenii, la un preț exorbitant de mare, fără efectuarea procedurilor legale (trecerea școlarizării, susținerea examenului ca calificare în fața unei comisii acreditate, într-o perioadă relativă scurtă de timp), indică cert asupra faptului, că Nacu Mihail cunoștea despre ilegalitatea permisului respectiv, însă, totuși a acționat în mod intentionat, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, în privința cărora urmărirea penală a fost disjungată, în vederea obținerii prin eludarea procedurii legale a permisului de conducere românesc.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează, că deși Nacu Mihail indică că permisul de conducere a fost realizat de către un cetățean român pe nume Dan, nu a depus vre-o stăruință pentru a-l găsi, în vederea elucidării circumstanțelor confectionării permisului de conducere și/sau prezentării probelor ce ar confirma sesizarea organelor de drept din România privind pretinsele acțiunii ilegale ale persoanei respective.

Astfel, în opinia instanței de apel toate aceste versiuni luate în cumul demonstrează că în acțiunile inculpatului Nacu Mihail sănt prezente semnele infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Aferent circumstanțelor descrise mai sus, Colegiul penal constată că vinovăția lui Nacu Mihail în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost dovedită *dincolo de orice dubiu rezonabil*, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că este angajat în Serviciul de Patrulare Nord, menționând că nu-și amintește data precisă, dar într-o noapte fiind în grup cu colegul său ***** pe traseul Sângerei a fost telefonat de ***** care le-a comunicat că pe traseul din sat. Copăceni a fost stopat o persoană în stare de ebrietate și s-a solicitat prezența lor pentru documentarea cazului dat. S-au deplasat la fața locului, unde s-a stabilit că persoana dată era Nacu Mihail, care conducea un automobil de model „Mercedes”. Ulterior, l-au însoțit pe acesta la spitalul raional Sîngerei pentru prelevarea probelor, iar mijlocul de transport a fost ridicat la parcarea specială. Nu-și amintește declarațiile date la urmărirea penală și indicațiile ticketului „Drager”, precum și rezultatul probelor biologice. Nu cunoaște pe colegii care l-au stopat pe Nacu, fiindcă sunt de la direcția Chișinău. Declarațiile date la urmărirea penală le susține (f.d.145, vol. II);

- **declarațiile martorului *******, care în instanță de fond a relatat, că în vara anului 2023, activând în Serviciul de Patrulare Nord, fiind implicat în serviciu, a fost telefonat de colegi, precum în sat. Copăceni, raionul Sîngerei, a fost stopat un automobil de model „Mercedes” cu nr. de înmatriculare străine, la volanul căruia era Nacu Mihail. Deplasându-se la fața locului și a primit cazul spre documentare. Cu acest caz s-a ocupat colegul Galușco Mihail. Careva detalii nu-și amintește (f.d.146, vol. II);

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în instanță de fond a declarat că, la 18.06.2023 a fost implicat în serviciu în cadrul serviciului de patrulare a INSP, pe zona nord la acel moment. Noapte, aproximativ la orele 02:00, se deplasa împreună cu colegii din direcția mun. Bălți spre mun. Chișinău. În sat. Copăceni, raionul Sîngerei a fost stopat un automobil de model „Mercedes”, cu nr. de înmatriculare străine, la volanul căruia era o persoană de gen masculin, care s-a prezentat ca angajat al IP Sângerei, ieșind de pe un drum adiacent, avea o deplasare neuniformă. În timpul discuției de la acesta se simțea un miros puternic de alcool și i s-a propus trecerea alcooltestului. La întrebările dacă a consumat băuturi alcoolice acesta a recunoscut că a servit. Acestea a mai explicat că activează în cadrul IP Sângerei. I-au fost explicate consecințele și la momentul când trebuia să treacă proba alcotest au fost aprinse camere, însă ultimul a refuzat testul cu „Drager”, fiindu-i explicate consecințele, și anume că pentru refuz survine răspundere penală. Apoi, s-a solicitat echipajul care era pe zona dată de serviciu pentru a-l însobi pe Nacu Mihail la prelevarea probelor biologice, și prin raport li s-a transmis dosarul acestora împreună cu permisul de conducere. A concretizat, că Nacu Mihail, din căte își amintește, a prezentat un permis de conducere românesc și legitimație de serviciu (f.d.147, vol. II);

- **declarațiile martorului *******, care a relatat instanței că la 18.06.2023 a fost implicat la serviciu în cadrul serviciului de patrulare. Noaptea, aproximativ la orele 02:00, se deplasa împreună cu colegii din direcția mun. Bălți spre mun. Chișinău. În sat. Copăceni, raionul Sîngerei, a fost stopat un automobil de model „Mercedes”, cu nr. de înmatriculare străine, la volanul căruia era Nacu Mihail. În timpul discuției de la acesta se simțea un miros puternic de alcool și i s-a propus trecerea alcooltestului. La întrebările dacă a consumat băuturi alcoolice acesta a recunoscut că a servit, comunicând, că activează în cadrul IP Sângerei. I-au fost explicate consecințele și la momentul când trebuia să treacă proba alcotest au fost aprinse camere. Însă, ultimul a refuzat testul „Drager”, fiindu-i explicate consecințele că pentru refuz survine răspundere penală. Apoi, s-a solicitat echipajul care era pe zona dată de serviciu pentru a-l însobi pe Nacu Mihail la prelevarea probelor biologice. A mai concretizat, că Nacu Mihail, din căte își amintește, a prezentat un permis de conducere românesc și legitimație de serviciu (f.d.148, vol. II);

De asemenea, vinovăția inculpatului Nacu Mihail integral este confirmată și prin probele materiale administrate în instanță de fond și verificate prin citire în instanță de apel, și anume:

- raportul de constatare a infracțiunii din 28.06.2023, prin care s-a stabilit bănuiala rezonabilă privind comiterea infracțiunii prevăzută la art. 361 Cod penal (f.d.3, vol. I);

- copia informației de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională din 27.06.2023 prin care s-a stabilit că în baza de date a populației României nu există persoana cu PIN (CNP) *****, iar permisul de conducere nr. ***** a fost eliberat pe numele cetățeanului României Ciudrea ***** , a.n. 07.02.1982, (Iași/România), astfel, presupunându-se că documentul transmis spre verificare este falsificat (f.d.7, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 04.07.2023, prin care a fost supus ridicării de la Procuratura raionului Sîngerei a originalului permisului de conducere românesc cu nr. ***** pe numele lui Nacu Mihail (f.d.8-9, vol. I);

- raportul de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-508 din 17.07.2023 din care rezultă, că blancheta permisului de conducere pe numele lui Nacu Mihail, a.n. ***** , cu nr. ***** , eliberat de către SRPCIV IASI, România, la data de 26.04.2018, valabil până la data de 26.04.2028, categoriile „A” și „B” în litigiu, nu corespunde după metoda de confectionare și calitatea reproducerei elementelor poligrafice de design cu cea a modelului-tip realizat de întreprinderea emitentă. Blancheta a fost realizată cu utilizarea imprimantei InkJet Color (f.d.13-17, vol. I);

- plicul în care se află permisul de conducere nr.***** pe numele Nacu Mihail (f.d.18, vol.I);

- ordonanța privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 20.07.2023 (f.d.19, vol.I).

Colegiul penal, examinând și apreciind totalitatea actelor și documentelor administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în cadrul ședințelor de judecată de prima instanță și analizate în ansamblu și de instanță de apel, prin prisma dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală, reține că acestea au fost obținute cu respectarea riguroasă a normelor procesuale, fiind caracterizate prin pertinență, concluzienă și utilitate.

Acestea nu doar că se coroborează între ele, ci și susțin în mod coerent declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați, consolidând astfel probatorul într-un mod unitar și lipsit de echivoc.

În concluzie, analizând întregul ansamblu probator și încadrarea juridică a faptelor, instanța de apel constată că nu există temeiuri care să justifice recalificarea acțiunilor inculpatului Nacu Mihail din prevederile art. 361 alin. (2)

lit. b) în prevederile art. 361 alin. (1) Cod penal, astfel încât apelul declarat în această parte, este nefondat și urmează a fi respins ca atare.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale, spre deosebire de declarațiile părții vătămate și a martorilor, care răspund penal în baza art. 312-313 Cod penal pentru darea declarațiilor mincinoase sau refuzul de a da declarații.

În continuarea acestui deziderat, planează aserțiunea că, în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există un subiectivism firesc, fiind tentată să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia, probe care în prezenta cauză nu au fost prezentate.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, examinând *ex officiu* prin prisma art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală hotărârea primei instanțe în latura individualizării pedepsei, Colegiul penal conchide că prima instanță în mod întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului Nacu Mihail în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 264¹ alin. (3) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Însă, instanța de apel, pe de o parte constată că pedeapsa stabilită în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal este prea aspră, inechitabilă și contrară scopurilor indicate la art. 61 Cod penal, iar pe de altă parte se constată că ulterior pronunțării verdictului de condamnare pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal au intervenit circumstanțe care în mod imperativ duc la liberarea inculpatului de pedeapsă.

Cu *titlu secund*, Colegiul penal statuează că în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În corespundere cu dispozițiile art.75 alin.(1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproportională sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în

sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, quantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echitației sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatei și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor.

Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conduce în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echitației sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele

și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75-78 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În susținerea poziției sale instanța de apel statuează că, la stabilirea pedepsei urmează a se ține cont de sancțiunea art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii*), care prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani, care potrivit dispozițiilor art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, Colegiul penal, menționează că, la stabilirea quantumului pedepsei urmează să țină cont de personalitatea inculpatului care deși nu și-a recunoscut vina, anterior nu a fost în conflict cu legea penală sau contravențională, la locul de trai se caracterizează pozitiv, în sarcina sa nu au fost stabilită prezența circumstanțelor atenuante sau agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitorului nu a stabilit și nici indicat prezența circumstanțelor respective.

Implicit, Colegiul penal evidențiază că la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) CPP) și numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbatările judiciare, pe când acuzatorul de stat la întocmirea rechizitorului nu stabilit și nici nu a indicat prezența circumstanțelor agravante.

Notabil, este și faptul că potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvîrșită, pedeapsa cu **închisoare are un caracter exceptional** și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul exceptional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La fel, prezintă relevanță și constatăriile CEDO în cauza *Varga și alții vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105)*, unde Curtea a concluzionat că „nu

este de competență Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice și închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice și practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curții. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniștri care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților din închisori” (*a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 și Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniștri*).

În Rezoluția Consiliului European nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului European nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, texte evocate consacrat ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul European impune stabilirea „unui set corespunzător de sancțiuni și măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii și judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil”.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992 cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

În acest context, Colegiul penal, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului, precum și luând în considerare politica penală a statelor europene ce derivă din recomandările Comitetului de Miniștri ai Consiliului European, potrivit căreia instanțele de judecată ar trebui să recurgă mai des la pedepse alternative detenției când este cazul, instanța de apel concluzionează că pedeapsa stabilită lui Nacu Mihail pe art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării condiționate a acesteia pe un termen de probă de 2 ani reprezentă o represiune excesivă. Or, scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci

realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că faptul comiterii de către Nacu Mihail a unui concurs de infracțiunii, precum și nerecunoașterea vinovăției, nu constituie în sine temei de aplicare a celei mai severe pedepse, această concluzie fiind contrară principiului umanismului, care *inter alia* stabilește că Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Prin urmare, Colegiul penal, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, în raport cu personalitatea inculpatului, gravitatea faptei comise, de așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, conchide că scopul pedepsei penale poate fi atins și prin stabilirea față de Nacu Mihail a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități conventionale, echivalentul a 37 500 (treizeci șișapte mii cinci sute) lei.

În ce privește încetarea procesului penal în privința lui Nacu Mihail pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal datorită intervenirii termenului de prescripție, se rețin următoarele:

Colegiul penal ținând cont de aspectele *de fapt* și *de drept* ce urmează a fi soluționate de instanța de apel, prin raportare la dispozițiile art. 409 Cod de procedură penală și la argumentele apelantului, constată că, instanța de fond corect a apreciat starea de fapt și drept, încadrând just acțiunile inculpatului Nacu Mihail în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (3) Cod penal (în vigoare până la modificările din 07.09.2024) - *refuzul, împotrivarea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical*, or, în partea respectivă soluția primei instanțe nu a fost contestată cu apel, iar instanța de apel nu a stabilit prezența erorilor de drept ce ar permite implicarea instanței *ex officio*.

Cu *titlu de terțio*, Colegiul penal constată temeinicia solicitării apelantului privind liberarea inculpatului Nacu Mihail de pedeapsa penală în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal (în vigoare până la modificările din 07.09.2024), în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, din cele ce urmează:

În acest context, se rețin prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul

penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

Potrivit art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii), persoana se liberează de răspundere penală dacă *din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare*.

Alin. (2) al aceleiași norme indică că, prescripția curge din ziua săvîrșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

La fel, urmează să se reține că în temeiul rigorilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Din interpretarea sistemică a normei art. 264¹ alin. (3) Cod penal (în vigoare până la modificările din 07.09.2024) reiese că, aceasta este pasibilă sanctiunii în formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În același context, Colegiul penal scoate în evidență că prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de pedeapsă penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvîrșirii ei.

Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvîrșirea infracțiunii, aplicarea pedepsei devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndepărta.

Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stîngându-se totodată și obligația infractorului de a mai suporta consecințele săvîrșirii infracțiunii (răspunderea penală).

La fel, Colegiul penal conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) Cod penal, prin liberare de pedeapsă penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 corroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi și a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

Astfel, raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul penal consideră necesar ca Nacu Mihail să fie liberat de pedeapsa penală în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei – 18.06.2023, până la adoptarea prezentei decizii a expirat mai mult de 2 ani.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal statuează că în privința inculpatului Nacu Mihail sunt aplicabile prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în coroborare cu prevederile art.60 alin. (1) lit. a) Cod penal în vigoare la data comiterii infracțiunii).

Subsecvent, Colegiul penal concluzionează asupra temeinicieei soluției primei instanțe în latura încasării în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, or, acestea au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-508 din 17.07.2023, și cad sub incidența prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală și care urmează a fi puse în sarcina inculpatului, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernăt de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz a expertizelor judiciare.

În subsidiar, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corporilor delicte este conformă prevederilor art.397 pct. 3) Cod de procedură penală în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a acesteia în latura pedepsei, rejudicare cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 2), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Dumitru Dulgher în interesele inculpatului Nacu Mihail declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025,

prin care Nacu Mihail fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, se admite, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Nacu Mihail recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) și art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, se liberează de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Nacu Mihail se consideră condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi se stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal se explică lui Nacu Mihail că, este în drept, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii indicate, în acest caz va fi considerat că sanctiunea amenzii este executată integral.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 25 aprilie 2025 în latura recuperării cheltuielilor judiciare și a soluționării soartei corporilor delictelor, se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public și decizia integrală înmânată/ expediată părților la 11.12.2025.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: